

Cronologia d'Adrià Gual¹

1872

Neix a Barcelona. Fill de Joan Gual, propietari d'un taller de litografia, va rebre del seu pare les primeres orientacions artístiques.

1888

Estudis de dibuix i pintura a l'acadèmia de Pere Borell.

1891

Escriu els primers textos teatrals. Entre ells el monòleg, *Oh, Estrella!*, estrenat el 1892.

1893

Assisteix a la Festa Modernista de Sitges, en la qual s'estrena *La Intrusa*, de Maeterlinck, que l'influirà decisivament. Membre de la Colla del Safrà, amb altres pintors com Isidre Nonell, Joaquim Mir i Ricard Canals.

1896

Publica, amb disseny i il·lustracions pròpies, *Nocturn. Andante morat*, que inclou una «Teoria escènica», plasmació de les teories wagnerianes i simbolistes. Participa, amb la pintura simbolista *La música*, en la II Exposició General de Belles Arts de Barcelona.

1897

Escriu *Blancaflor. Cant popular harmonitzat per a l'escena*, que estrena el 1899 i que publica, amb textos explicatius, el 1904. Pinta *La rosada*, una de les seves teles més conegudes. Participa en la revista *Luz* (1897-1898).

1898

Funda el Teatre Íntim, que inicia l'activitat amb l'estrena de la seva obra *Silenci*, publicada aquest mateix any, i amb *Ifigènia a Tàurida*, de Goethe, en traducció en vers de Joan Maragall, als Jardins del Laberint d'Horta. Portada de la revista *Catalònia*.

1899

Publica *Llibre d'hores*, un volum de prosa poètica. Estrena *La culpable*.

1900

Escriu *L'emigrant* (publicat el 1901), *L'estudiant de Vic*, *La presó de Lleida* (estrenat i publicat el 1906). Posa en escena, al Teatre Íntim, *Espectres*, d'Ibsen.

1901

Realitza nombroses activitats com a il·lustrador. Marxa a París, on serà proposat per a la direcció d'obres espanyoles al Théâtre des Latins de París, fundat per Van Weber. Escriu *Camí d'Orient*, tragèdia moderna en cinc actes.

1902

Escriu *Misteri de dolor*, entre el 6 i el 17 de maig, abans de tornar de París. L'obra s'estrenarà i es publicarà el 1904. Publica a *Juventut* les seves il·lustracions per a *L'Atlàntida*, de Verdaguer. Inicia una etapa d'intensa activitat del Teatre Íntim, amb obres de Sòfocles, Molière, Beaumarchais, Goethe, Ibsen, Benavente, Hauptmann, Guimerà, Shakespeare i altres.

¹ Resum de l'extensa cronologia publicada dins Carles BATLLE I JORDÀ, Isidre BRAVO i Jordi COCA, *Adrià Gual. Mitja vida de Modernisme*, Barcelona: Institut d'Edicions de la Diputació de Barcelona, 1992, p. 241-245.

1904

Escriu *La fi de Tomàs Reynald*, estrenada i publicada el 1905. Es casa amb Dolors de Sojo. Col·labora en els Espectacles i Audicions Graner, a la Sala Mercès i posteriorment al Teatre Principal.

1906

Estrena, al Teatre Romea, la comèdia *Els pobres menestrals*, publicada el 1908.

1907

Dissenya el cartell de la V Exposició Internacional d'Art de Barcelona. Portada de la revista *Brand*. El Teatre Íntim estrena obres de Jules Rénard, D'Annunzio, Henry Arthur Jones i Hauptmann.

1908

Creació de la Nova Empresa de Teatre Català, al Teatre Novetats (temporada 1908/1909). Hi dirigeix obres de Shakespeare, Pin i Soler, Rusiñol, Puig i Ferrer, Bernard Shaw, Apel·les Mestres, Ignasi Iglésias, Rafael Marquina i altres. Entre elles, la seva obra *La pobra Berta* (publicada el 1909). Il·lustra l'edició de l'Associació Wagneriana de *Salomé*, d'Oscar Wilde, en traducció de Joaquim Pena.

1910

Escenificació, a Figueres, de *Canigó*, de Jacint Verdaguer, adaptat per Josep Carner. Publica *Donzell qui cerca muller*.

1911

Estrena *Jordi Flama*, teatre per a infants, al Teatre Romea (publicat el mateix any). Publica *Les orientacions. Estudi d'actualitat teatral catalana*, conferència.

1912

Publica *Arlequí vividor*.

1913

Inauguració de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic de la Diputació de Barcelona. Viatja a França, Bèlgica, Anglaterra i Alemanya. Fundació de l'empresa cinematogràfica Barcinógrafo. Fins al 1916, realitza una intensa activitat en el camp de cinema.

1914

Crea el Teatre Auditòrium (fins aleshores teatre del Cercle de Propietaris de Gràcia) on havien les confluïr les sessions del Teatre Íntim amb les activitats de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic en el que anomenava Sessions d'Estudi. Hi representa, entre moltes altres, la seva obra *La comèdia extraordinària de l'home que va perdre el temps*.

1917

Estrena *Hores d'amor i de tristesa* (publicada el 1918). Organitza, a l'Escola d'Art Dramàtic, la trilogia «Molière i la farsa dels metges».

1918

Estrena *Fígaro o la dama que s'avorria*. Organitza, a l'Escola d'Art Dramàtic, el cicle «La comèdia durant la divuitena centúria», amb peces de Voltaire, Lesage, Sheridan, Marivaux, Goldoni i Goethe.

1920

Organitza el cicle «Trilogia de l'amor», amb peces de Silvio Pellico, Shakespeare i Wagner. Impulsa un concurs per a un projecte arquitectònic del Teatre de la Ciutat.

1921

Director de la pàgina de Teatre de *La Veu de Catalunya* (fins al 1927).

1922

Commemoració del tricentenari de Molière amb les representacions de *L'avar* i *El misantrop*, en sessions gratuïtes al Teatre Romea. Estrena *Matilde d'Anglaterra*, de Ferran Soldevila, al teatre Eldorado.

1923

Conferència *Hacia un teatro nuevo* a l'Ateneo de Madrid, que provoca l'intent, per part de Cipriano Rivas Cherif, d'organitzar un Teatro Íntimo a la capital espanyola.

1925

Rep, a París, un homenatge organitzat per la revista *Comoedia*. Hi fa amistat amb Firmin Gémier, Louis Jouvet i el matrimoni Pitoëff. Escriu *La filla del marxant*, drama popular amb música d'Eduard Toldrà.

1926

La represa del Teatre Íntim pren força al Coliseum Pompeia, amb estrenes fins al 1927, d'obres de Molière, Maragall, Hauptmann, De Musset, Pirandello, Vanderbrec i Alart, Txèkhov, Paul Avort, Robrenyo, Pitarra, Marivaux, Casas de Muller, Goethe i algunes de seves.

1927

Darrera temporada del Teatre Íntim, al Romea, amb obres d'Ibsen, Karel Capek, Guimerà, Camprodon, Hans Sachs i Dumas fill.

1929

L'Escola Catalana d'Art Dramàtic organitza el III Congrés Internacional de Teatre, patrocinat per la Société Universel du Théâtre. Estrena de *La mentidera*, al Teatre Romea.

1931

Publica a *Las Noticias* una columna amb el títol de «Teatràlia».

1934

Dimiteix com a director de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, que passarà a denominar-se Institució del Teatre. Dirigeix, al Liceu, l'òpera *El cavaller de la rosa*, d'Hugo von Hofmannsthal i Richard Strauss.

1939

El camí, obra estrenada en sessió privada per Enric Borràs i Mercè Nicolau.

1943

Mor a Barcelona a causa d'una malaltia pulmonar.